

Bruxelles, 8 martie 2022
(OR. en)

6988/22

LIMITE

JUR 149
ECOFIN 203
DROIPEN 28
CRIMORG 28
COTER 66
CODEC 251
IA 23
FISC 64

Dosar interinstituțional:
2016/0239 (COD)

AVIZUL SERVICIULUI JURIDIC¹

Subiect: Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului:

- compatibilitatea limitelor pentru plățile mari în numerar cu libertățile fundamentale și cu statutul de mijloc legal de plată al bancnotelor euro în cadrul Uniunii

I. INTRODUCERE

1. La 20 iulie 2021, Comisia a prezentat o propunere de regulament privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului („propunerea”)².

¹ Prezentul document conține consultanță juridică care este protejată conform articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei și care nu este pusă la dispoziția publicului de către Consiliul Uniunii Europene. Consiliul își rezervă toate drepturile legale în privința publicării neautorizate.

² COM(2021) 420 final.

2. Propunerea vizează, printre altele, introducerea unor limite pentru plățile mari în numerar. În special, articolul 59 impune ca persoanele care comercializează bunuri sau prestează servicii să poată accepta sau efectua o plată în numerar numai până la concurența sumei de 10 000 EUR sau a unei sume echivalente în moneda națională sau în valută, dar totodată prevede că statele membre pot adopta sau continua să aplice un plafon inferior.
3. În cursul discuțiilor din cadrul grupurilor de pregătire ale Consiliului au fost ridicate întrebări cu privire la compatibilitatea acestei limitări cu statutul de mijloc legal de plată al bancnotelor și monedelor euro în cadrul Uniunii și cu Carta drepturilor fundamentale a UE („carta”).
4. Emis la solicitarea Grupului de lucru al atașăților financiari din 26 noiembrie 2021, prezentul aviz răspunde întrebărilor menționate anterior.

II. SITUAȚIA DE FAPT ȘI DE DREPT

a) Propunerea

5. Propunerea se întemeiază pe articolul 114 din TFUE și vizează instituirea unui cadru unic de reglementare la nivelul UE pentru măsurile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului (articolul 1).
6. Astfel, aceasta face parte dintr-un pachet mai amplu, care cuprinde, de asemenea, o propunere de directivă de instituire a mecanismelor pe care statele membre ar trebui să le pună în aplicare pentru a preveni utilizarea sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului și de abrogare a Directivei (UE) 2015/849³, o propunere de regulament de instituire a unei Autorități a UE pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului⁴ și o propunere de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847, prin care cerințele de trasabilitate sunt extinse la cryptoactive⁵.

³ COM(2021) 423 final.

⁴ COM(2021) 421 final.

⁵ COM(2021) 422 final.

7. Acest pachet reprezintă o continuare a unei politici de lungă durată a Uniunii de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, care a început cu prima directivă a UE privind combaterea spălării banilor, adoptată în 1991. În ultimii 30 de ani, aceasta s-a extins treptat în ceea ce privește domeniul de aplicare și conținutul, în pas cu evoluția standardelor internaționale și cu nivelul tot mai sofisticat al criminalității financiare.
8. În cadrul procesului de elaborare a acestei politici, în 2015, legiuitorul UE a remarcat că „[u]tilizarea plăților mari în numerar este extrem de vulnerabilă la fenomenul spălării banilor și al finanțării terorismului”⁶ și, în consecință, a supus persoanele care comercializează bunuri unor cerințe de combatere a spălării banilor/finanțării terorismului atunci când efectuează sau primesc plăți în numerar în valoare de 10 000 EUR sau mai mult, inclusiv prin plăți care par a avea o legătură între ele. Cu toate acestea, aceste cerințe nu au implicat o interdicție totală a utilizării numerarului pentru plăți care depășesc acest plafon.
9. Comisia a considerat că evoluțiile ulterioare justifică o abordare mai strictă. Astfel, evaluarea impactului care însoțește propunerea subliniază că *riscurile asociate numerarului se reflectă în faptul că utilizarea numerarului rămâne principalul motiv care declanșează raportarea de tranzacții suspecte în cadrul sistemului financiar. Cu toate acestea, în ceea ce privește urmărirea penală, este dificil să se demonstreze că există o legătură între numerar și activități infracționale*⁷.

⁶ Considerentul 6 din Directiva (UE) 2015/849 din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 684/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei („A patra DCSB”) (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁷ Document de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluarea impactului care însoțește pachetul privind combaterea spălării banilor, SWD (2021) 190 final („evaluarea impactului”), pagina 114.

10. În prezent, 19 state membre au introdus sau introduc limitări ale plăților în numerar, care variază de la 500 EUR în Grecia la 10 300 EUR în Cehia, cu o valoare medie de aproximativ 4 500 EUR⁸.
11. Cu toate acestea, Comisia observă că restricțiile naționale divergente slăbesc eficacitatea plafoanelor naționale privind plățile în numerar, prin deplasarea activităților ilegale dintr-un stat membru cu restricții privind plățile în numerar către un vecin cu restricții mai permissive sau fără restricții, ceea ce afectează coerența în aplicarea DCSB și denaturează concurența pe piața internă⁹.
12. Pe această bază și după ce a evaluat mai multe opțiuni de soluționare a acestei probleme, Comisia a prezentat, în cadrul acestei propuneri, un text care:
- ar interzice persoanelor care comercializează bunuri sau prestează servicii să accepte sau să efectueze o plată în numerar până la concurența sumei de 10 000 EUR sau a unei sume echivalente în moneda națională sau în valută, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele [articolul 59 alineatul (1) din propunere];
 - ar permite statelor membre să adopte propriile limite inferioare după consultarea Băncii Centrale Europene; acestea ar trebui notificate Comisiei. De asemenea, se poate continua asigurarea respectării limitelor inferioare naționale care există deja [articolul 59 alineatele (2) și (3) din propunere];
 - ar renunța la limita de numerar astfel stabilită în ceea ce privește plățile între persoane fizice care nu exercită o funcție profesională și plățile sau depozitele efectuate la sediile instituțiilor de credit [articolul 59 alineatul (4) din propunere].

⁸ Evaluarea impactului, pagina 112. În plus, Malta a introdus o limită de 10 000 EUR pentru plățile în numerar în anumite sectoare, iar alte state membre au decis sau intenționează să reducă aceste limite. În trei cazuri (Franța, Italia și Spania), pentru nerezidenți se aplică plafoane mai ridicate (între 10 000 EUR și 15 000 EUR) și, în timp ce în Ungaria și Polonia limitele se aplică numai tranzacțiilor B2B, unele țări, cum ar fi Slovenia, au stabilit praguri diferite pentru tranzacțiile B2C și B2B. Dintre țările care nu au stabilit nicio limită pentru plățile în numerar, Irlanda și Suedia permit comercianților să refuze plățile în numerar.

⁹ Evaluarea impactului, pagina 115.

b) Dispoziții aplicabile

13. Articolul 7 din cartă precizează, cu privire la viața privată și de familie, că „[o]rice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor”.
14. Articolul 8 din cartă precizează următoarele cu privire la protecția datelor cu caracter personal:
- „(1) Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.
- (2) Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora.”
15. Referitor la libertatea de a desfășura o activitate comercială, articolul 16 din cartă precizează că „[l]ibertatea de a desfășura o activitate comercială este recunoscută în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile și practicile naționale.”
16. Referitor la dreptul de proprietate, articolul 17 din cartă precizează că „[o]rice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o. Folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general.”
17. Articolul 128 alineatul (1) din TFUE prevede că „Banca Centrală Europeană este singura abilitată să autorizeze emisiunea de bancnote euro în Uniune. Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale pot emite astfel de bancnote. Bancnotele emise de Banca Centrală Europeană și de băncile centrale naționale sunt singurele care au statutul de mijloc legal de plată în cadrul Uniunii.”

18. Considerentul 19 al Regulamentului (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind introducerea euro („Regulamentul nr. 974/98”)¹⁰ cuprinde următorul text:

„[...] întrucât limitările privind plățile în bancnote și monede, stabilite de statele membre din motive publice, nu sunt incompatibile cu statutul de mijloc de plată legal al bancnotelor și monedelor euro, cu condiția ca să fie disponibile alte mijloace legale pentru achitarea datoriilor monetare;”.

19. Potrivit articolului 10 din Regulamentul nr. 974/98:

„De la 1 ianuarie 2002, BCE și băncile centrale ale statelor membre participante pun în circulație bancnote cu valoarea nominală exprimată în euro. Fără să aducă atingere articolului 15, aceste bancnote cu valoarea nominală exprimată în euro trebuie să fie numai bancnotele care au statut de mijloc legal de plată în toate statele membre.”

III. ANALIZA JURIDICĂ

a) Compatibilitatea dispozițiilor privind limite pentru plățile în numerar cu statutul de mijloc legal de plată al bancnotelor și monedelor euro

20. Prima întrebare adresată este dacă interdicția de a plăti în numerar sume mai mari de 10 000 EUR ar fi contrară statutului de mijloc legal de plată al bancnotelor și monedelor euro, astfel cum este prevăzut în dreptul primar și în dreptul derivat.
21. Statutul de mijloc legal de plată al bancnotelor euro este consacrat la articolul 128 alineatul (1) a treia teză din TFUE și, în termeni aproape identici, la articolul 16 primul paragraf a treia teză din Protocolul privind SEBC și BCE. Acesta este de asemenea consacrat în dreptul derivat, la articolul 10 doua teză din Regulamentul nr. 974/98¹¹.

¹⁰ JO L 139, 11.5.1998, p. 1.

¹¹ În plus, articolul 11 doua teză din regulamentul respectiv conferă de asemenea statutul de mijloc legal de plată monedelor exprimate în euro. A se vedea Hotărârea în cauza Hessischer Rundfunk, C-422/19, EU:C:2021:63, punctul 61.

22. În cazul în care există o obligație de plată, statutul de mijloc legal de plată al bancnotelor și monedelor euro implică: (i) acceptarea obligatorie (creditorul unei obligații de plată nu poate refuza bancnotele și monedele în euro decât în cazul în care părțile au convenit asupra utilizării altor mijloace de plată); (ii) acceptarea la valoarea nominală totală (valoarea monetară a bancnotelor și monedelor euro este egală cu suma indicată pe bancnote și monede); (iii) capacitatea de a stinge obligația de plată (un debitor poate să stingă o obligație de plată oferind creditorului bancnote și monede euro)¹².
23. Cu toate acestea, în Hotărârea în cauza Hessischer Rundfunk din 2021, Curtea a recunoscut că statutul de mijloc legal de plată al monedei euro și, în special, obligația creditorilor de a accepta bancnote și monede euro ca stingere a datoriilor admit restricții din motive de interes public. Totuși, astfel de restricții trebuie să fie proporționale cu obiectivul de interes public urmărit¹³.
24. În contextul special al restricțiilor impuse de statele membre asupra liberei prestări a serviciilor, Curtea a stabilit că prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sunt obiective legitime legate de protecția ordinii publice¹⁴. Prin urmare, obiectivele respective pot fi de asemenea considerate motive de interes public pentru introducerea de restricții în ceea ce privește statutul de mijloc legal de plată al bancnotelor și monedelor euro.
25. Principiul proporționalității impune ca măsurile în cauză să fie de natură să atingă obiectivele legitime urmărite de reglementarea respectivă și ca acestea să nu depășească limitele a ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective. Atunci când este vorba de o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin oneroasă, iar dezavantajele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu obiectivele urmărite¹⁵.

¹² Hotărârea în cauza Hessischer Rundfunk, menționată mai sus, punctul 67. A se vedea și Recomandarea Comisiei din 22 martie 2010 privind domeniul de aplicare și efectele statutului de mijloc legal de plată al bancnotelor și monedelor euro (2010/191/UE), JO L 83, 30.3.2010, p. 70.

¹³ Hotărârea în cauza Hessischer Rundfunk, menționată mai sus, punctele 67 și 68.

¹⁴ Hotărârea în cauza Jyske Bank Gibraltar, C-212/11, EU:C:2013:270, punctele 62-64 și jurisprudența citată.

¹⁵ Hotărârea în cauza Hessischer Rundfunk, menționată mai sus, punctul 70 și jurisprudența citată.

26. În plus, Curtea a admis că legiuitorului UE trebuie să i se acorde o largă putere de apreciere, care se aplică nu numai în ceea ce privește natura și domeniul de aplicare al măsurilor care trebuie adoptate în domenii în care acțiunea sa implică alegeri de natură politică, economică sau socială și în care acesta trebuie să efectueze aprecieri și evaluări complexe, ci și, într-o anumită măsură, în ceea ce privește constatarea datelor de bază, astfel încât criteriul care trebuie aplicat nu este acela dacă o măsură adoptată într-un astfel de domeniu a fost singura sau cea mai bună măsură posibilă, legalitatea acesteia neputând fi afectată decât dacă măsura este vădit inadecvată în raport cu obiectivul pe care instituția competentă dorește să îl urmărească¹⁶.
27. În evaluarea impactului care însoțește propunerea, Comisia a examinat trei opțiuni¹⁷ pentru abordarea problemelor identificate în legătură cu utilizarea plăților în numerar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului și a analizat avantajele și dezavantajele fiecăreia dintre acestea. Pe această bază, Comisia a concluzionat că opțiunea propusă este cea optimă, în special deoarece aceasta *ar oferi o abordare mai armonizată la nivelul pieței interne, ar reduce ineficiențele actualului cadru CSB/CFT prin eliminarea obligațiilor care le revin comercianților de bunuri și ar asigura condiții de concurență echitabile între întreprinderi, fără a pune sub semnul întrebării statutul de mijloc legal de plată al bancnotelor euro*¹⁸.
28. În plus, în aceeași evaluare a impactului, Comisia aduce o justificare prin faptul că *o astfel de limită ar fi în concordanță cu pragurile existente pentru controlul numerarului și ar garanta că grupurile vulnerabile de consumatori nu sunt afectate negativ prin stabilirea unui plafon suficient de ridicat pentru a răspunde nevoilor lor. Această opțiune ar permite, de asemenea, statelor membre să mențină limite inferioare deja în vigoare, recunoscând că particularitățile naționale ar putea justifica plafoane mai scăzute [...]*¹⁹. La fel ca în cauza Hessischer Rundfunk, măsurile în cauză ar permite alte mijloace de plată decât numerarul²⁰.

¹⁶ Hotărârile în cauza Republica Cehă/Parlamentul și Consiliul, C-482/17, EU:C:2019:1035, punctele 77 și 78, și în cauza Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-626/18, EU:C:2020:1000, punctele 95 și 97.

¹⁷ 1) O consolidare suplimentară a cadrului CSB/CFT actual; 2) introducerea unei limite de 10 000 EUR la nivelul UE pentru tranzacțiile în numerar, permițând totodată statelor membre să stabilească un plafon mai scăzut și 3) introducerea unei limite la nivelul UE pentru tranzacțiile în numerar mai mici de 10 000 EUR (evaluarea impactului, p. 116-117).

¹⁸ Evaluarea impactului, p. 116.

¹⁹ Evaluarea impactului, p. 116.

²⁰ Hotărârea în cauza Hessischer Rundfunk, menționată mai sus, punctul 75.

29. Având în vedere elementele furnizate în evaluarea impactului menționată mai sus, în special analizarea diferitelor opțiuni și a diferitelor interese implicate, limitarea propusă a plăților în numerar nu pare a fi vădit inadecvată pentru atingerea obiectivelor urmărite de măsura respectivă.
30. În cele din urmă, se reamintește că faptul că măsurile discutate în Hotărârea Hessischer Rundfunk au fost adoptate de un stat membru, în timp ce limitarea propusă urmează să fie instituită de Uniune, nu poate pune sub semnul întrebării raționamentul de mai sus.
31. În această privință, trebuie remarcat că Curtea nu a atribuit o relevanță specifică faptului că măsura de interes public este stabilită de dreptul național sau de legislația Uniunii²¹. Cu alte cuvinte, domeniul de aplicare și sensul noțiunii de interes public ca justificare pentru o eventuală limitare a valorii de mijloc legal de plată a bancnotelor sau monedelor euro nu admit o diferențiere în funcție de introducerea limitării de către statele membre sau de către Uniune însăși. De fapt, posibilitatea introducerii unor astfel de limitări de către statele membre este prevăzută de legislația secundară a UE (Regulamentul nr. 974/98), la fel cum este și limitarea utilizării numerarului avută în vedere.

b) Compatibilitatea cu drepturile și libertățile fundamentale ale UE a impunerii de limite pentru plățile în numerar

32. Se solicită opinia Serviciului juridic al Consiliului în ceea ce privește compatibilitatea cu cartă a interdicției de a plăti în numerar sume mai mari de 10 000 EUR. Cu toate acestea, întrebarea nu precizează cu care dintre drepturile și libertățile fundamentale stabilite în cartă ar ridica probleme de compatibilitate interdicția în cauză. Se impun două observații preliminare.
33. În primul rând, în pofida existenței în 19 state membre a unor limitări în ceea ce privește utilizarea numerarului similare celor în discuție, compatibilitatea unor astfel de limitări existente cu drepturile fundamentale nu a fost contestată și nici examinată până în prezent nici de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, nici de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

²¹ A se vedea, de exemplu, Hotărârea în cauza Kieffer, C-114/96, EU:C:1997:316, în special punctele 28-37, în care Curtea a examinat măsurile impuse de UE cu efect restrictiv asupra pieței interne în raport cu aceleași criterii ca cele care pot justifica restricții naționale echivalente.

34. În al doilea rând, dreptul Uniunii nu prevede un drept absolut la plata în numerar în toate cazurile. De asemenea, un astfel de drept nu este inclus în cartă²². Deși nu există un astfel de drept absolut sau fundamental de a utiliza numerar, trebuie să se examineze dacă interdicția în cauză poate afecta drepturile fundamentale pentru exercitarea cărora o astfel de utilizare a numerarului are un rol esențial. Îndeosebi, ar putea fi relevante următoarele drepturi: dreptul de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate (articolele 16 și 17 din cartă) și drepturile la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal (articolele 7 și 8 din cartă).
35. În ceea ce privește dreptul de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate, deși nu există nicio îndoială că numerarul poate fi utilizat pentru exercitarea acestora, o astfel de utilizare nu este, în general, necesară pentru exercitarea deplină a acestora, aceasta putându-se realiza prin utilizarea altor forme de monedă sau a altor mijloace de plată decât numerarul²³. În plus, nici dreptul de a desfășura o activitate comercială, nici dreptul de proprietate nu pot fi interpretate în sensul că exclud posibilitatea de a reglementa pe plan economic sau financiar pentru simplul motiv că aceasta constituie o atingere adusă exercitării acestor drepturi.
36. Astfel, în ceea ce privește dreptul de a desfășura o activitate comercială, exercitarea acestuia implică în mod necesar reconcilierea intereselor beneficiarilor săi cu alte interese legitime protejate²⁴. În orice caz, nu se poate concluziona că limitarea propusă constituie o încălcare a acestui drept, în același mod în care, de exemplu, reglementarea în materie prudencială sau de antitrust nu a fost niciodată considerată incompatibilă cu libertatea de a desfășura o activitate comercială.

²² A se vedea concluziile avocatului general Pitruzzella în cauzele conexe C-422/19 și C-423/19, *Hessischer Rundfunk*, EU:C:2020:756, punctul 133.

²³ A se vedea concluzia avocatului general Pitruzzella în cauza *Hessischer Rundfunk* menționată mai sus, punctul 134.

²⁴ Explicație cu privire la articolul 16 (Libertatea de a desfășura o activitate comercială) și jurisprudența citată, JO C 303, 14.12.2007, p. 17.

37. De asemenea, în ceea ce privește dreptul de proprietate, potrivit unei jurisprudențe constante, acesta nu este absolut, ci trebuie luat în considerare din perspectiva funcției sale în societate. În consecință, pot fi aduse unele limitări exercitării dreptului de proprietate, cu condiția ca acestea să răspundă efectiv unor obiective de interes public urmărite de Uniune și să nu constituie, din perspectiva obiectivului urmărit, o intervenție disproporționată și intolerabilă care ar aduce atingere chiar substanței dreptului astfel garantat²⁵. Examinarea obiectivului de interes public, precum și cea a caracterului proporțional al măsurilor realizate la punctele 23–30 de mai sus, în contextul întrebărilor privind statutul de mijloc legal de plată, sunt pe deplin aplicabile în speță pentru a concluziona că măsura propusă nu ar implica o atingere nejustificată adusă dreptului de proprietate.
38. În ceea ce privește dreptul de proprietate, trebuie făcută o ultimă observație. Se poate argumenta că o legătură directă între utilizarea numerarului și exercitarea dreptului respectiv este relevantă în ceea ce privește elementele de incluziune socială, și anume în ceea ce privește cetățenii care nu au încă acces la servicii financiare de bază în Uniune și pentru care numerarul este singurul mijloc de exercitare a acestui drept fundamental²⁶.
39. Cu toate acestea, interdicția de utilizare a numerarului supusă analizei privește numai plățile care depășesc un plafon (10 000 EUR), care este suficient de ridicat pentru a exclude majoritatea tranzacțiilor cotidiene. În plus, interdicția respectivă nu se aplică persoanelor fizice care nu exercită o funcție profesională. Astfel cum s-a explicat în evaluarea de impact a Comisiei care însoțește propunerea, aceste limitări ale domeniului de aplicare al interdicției par proporționale pentru a garanta exercitarea dreptului de proprietate de către persoanele vulnerabile prin utilizarea numerarului²⁷.

²⁵ Hotărârea în cauza Kadi and Al Barakaat International Foundation, C- 402/05 P și C- 415/05 P, EU:C:2008:461, punctul 355.

²⁶ Potrivit unui studiu al BCE din 2017, 3,64 % din gospodăriile din zona euro nu au acces la servicii bancare/financiare. A se vedea Ampudia, M., Ehrmann M., „Financial inclusion: what’s it worth?”, în *Working Paper Series*, BCE, nr. 1990, ianuarie 2017, în special tabelul 1.

²⁷ A se vedea punctul 28 de mai sus.

40. Stabilirea limitei propuse pentru plățile în numerar ar putea reprezenta, de asemenea, o încălcare a drepturilor la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal. Se poate susține că interdicția propusă cu privire la utilizarea numerarului se poate preta unei relative atingeri aduse acestor drepturi, în special prin faptul că ar putea conduce la stabilirea unor evidențe ale unor aspecte specifice ale vieții persoanelor în cauză și ar putea expune tipare ale comportamentului lor privat, cum ar fi consumul și interacțiunea generală cu comunitățile lor.
41. În pofida celor de mai sus, intensitatea limitată a unei astfel de atingeri nu poate conduce la concluzia că interdicția ar constitui o intruziune mai gravă în drepturile la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal în comparație cu metodele de plată existente, altele decât numerarul, cum ar fi cărțile de debit și de credit, transferurile electronice, inclusiv pentru achizițiile online și, în orice caz, nu indică lipsa caracterului proporțional al acesteia. Pe de altă parte, plata în numerar nu conferă, în sine, un caracter anonim mai ridicat decât alte mijloace de tranzacționare, întrucât, în general și în temeiul legislației naționale, plățile în schimbul unor bunuri sau servicii sunt facturate, ceea ce impune, în principiu, identificarea personală a destinatarului bunurilor sau serviciilor respective.
42. De asemenea, se reamintește că prelucrarea datelor cu caracter personal obținute de operatorii de pe piață în urma plăților, oricare ar fi mijloacele prin care se realizează acestea, este, în orice caz, supusă legislației UE privind protecția datelor, care garantează în esență dreptul la protecția acestor date cu caracter personal. În cele din urmă, astfel cum s-a explicat mai sus în contextul dreptului de a desfășura o activitate comercială și al dreptului de proprietate, domeniul de aplicare al interdicției în cauză este supus unor limite cantitative și calitative importante, care garantează că majoritatea tranzacțiilor cotidiene sunt excluse și că, prin urmare, volumul pistelor de date astfel generate nu l-ar depăși, prin caracterul său intruziv pentru viața privată, pe cel cauzat de orice mijloc de plată existent.

IV. CONCLUZIE

43. Ținând seama de cele de mai sus, Serviciul juridic consideră că:

- a) limitarea propusă pentru plățile în numerar nu aduce atingere statutului de mijloc legal de plată al bancnotelor euro în cadrul Uniunii, astfel cum este prevăzut în TFUE și detaliat ulterior în dreptul secundar;
 - b) de asemenea, limitarea propusă este compatibilă cu drepturile, libertățile și principiile recunoscute de cartă, mai cu seamă dreptul de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate (articolele 16 și 17 din cartă) și drepturile la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal (articolele 7 și 8 din cartă).
-